

Taler har anført, og da han synes at stille strengere og strengere Forbringere med Hensyn til de Betingelser, der skulle stilles for Indfødsrets Erhvervelse, har jeg dog troet ikke at burde tilbageholde min Overbevisning. Det forekommer mig, med al den Anerkjendelse, som jeg iøvrigt yder Udvalgets meget indholdsrige Betænkning, at den Hovedbetragtning, hvorfra denne Betænkning gaaer ud, nemlig at der i dette Dilemma skulde fastsættes strengere Forbringere for at kunne faae Indfødsret end tidligere, neppe er rigtig, ligesom jeg heller ikke indbrømmer Rigtigheden af den Sidebemærkning, som i Betænkningen er gjort, og hvorefter der skulde kræves strengere Forbringere til Ansøgere af een Nationalitet end til Ansøgere af en anden Nationalitet. Det forekommer mig, at, efterat den Kamp, der saalænge er bleven ført imellem Tydsk og Dansk, nu er bragt tilende, og efterat vi have levet under Friheden og under en stærk Udvikling af Næderlandsfjærlighed og Kjærlighed til vort Modermaal, kan der virkelig ikke være nogen Fare af nogen Betydning ved at tilstaae Fremmede, der i enhver Henseende have sluttet sig til vort Folk, fuldkommen activ politisk Borgerrret. Det gjælder om Flere af dem, der her er Tale om, og at hvilke jeg kjender nogle særdeles nøie, at de virkelig ikke søge Indfødsret af nogensomhelst anden Grund end for at erholde activ politisk Borgerrret, og at de søge den, netop fordi de føle sig tilfidsatte ved at være udelukkede fra at deeltage i den fulde Ret, som de Medborgere, til hvilke de i alle andre Henseender slutte sig, nyde. Det er vel sandt, at de ikke lide noget pecuniært Tab eller Standsning i deres Virksomhed ved at være udelukkede fra at tage Deel i disse Rettigheder, men jo mere de føle sig knyttede til den Befolkning, blandt hvilken de leve, destomere føle de sig tilfidsatte og krænkede, ved at de, medens de samme Forbringere stilles til dem som til de øvrige Borgere, dog ere udelukkede fra at tage Deel i den fulde Nydelse af de almindelige borgerlige Rettigheder. Jeg kan ikke see, at det egentlig er sundt at nægte Folk, som man seer have sluttet sig til os, Afgang til Nydelse af fuldstændige politiske Rettigheder, blot fordi de ere Udlændinge. Jeg vil, da Discussionen i det Hele

har haft en Retning, som er ganske modsat det, som jeg maa ansee for det Rigtige, og jeg saaledes ikke gjør mig stort Haab om at sætte min Mening igjennem, indskrænke mig til at fremsætte Ønsket om, at man havde gjort den Slutningsbestemmelse, der er tilføjet Lovudkastet, noget mildere, og at man navnlig havde taget under Overveelse, om den Betingelse, der er opstillet for at give samtlige Ansøgere Indfødsret, ogsaa er nødvendig for Alles Bedkommende. Jeg erkjender fuldkommen, hvad den ærede Ordfører har ytret, at med Hensyn til en Deel af de paagjældende Personer er dette nødvendigt. Jeg vilde imidlertid have anset det for heldigere, om Lovudkastet ikke var fremkommet i denne Betingelsesform, men. . . .

Formanden: Jeg vil ikke nægte, at det Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand omhandler, flere Gang under Discussionen har været berørt, og det er ogsaa vanskeligt at holde det borte fra Discussionen over enkelte Personer; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at det først er under det næste Afsnit, at det egentlig foreligger. Det forekom mig, at det ærede Medlem gif temmelig vidt ind derpaa.

Teszen: Det var væsentligt om Slutningsbestemmelsen, jeg vilde ytre mig; men da jeg nu ikke kan gaae ind derpaa, skal jeg forbeholde at ytre mig derom det, til vi komme til at forhandle næste Afsnit. Jeg skal slutte med den Bemærkning, at jeg maa stemme imod det Forslag, som den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) har stillet. Det forekommer mig, at det er en overordentlig vilkaarlig Sondring, som han her opstiller imellem de Folk, som man under Indfødsret, og dem, som man ikke under den, og medens de Bemærkninger, som han har gjort gjældende for denne Opstilling, vistnok i og for sig kunne være rigtige, forekommer det mig dog, at de spille saaledes paa det reent Theoretiskes Omraade, at der ikke tilkommer dem nogen særlig Gylbighed med Hensyn til de foreliggende Tilfælde. Jeg vil stemme for Udvalgets Forslag, dog med en enkelt Undtagelse, og jeg vil meget tilraade, at man dog ikke affætter en stor Mængde Menneſter, der kunne have en gylbig